

Sygn. akt II KO 75/21

POSTANOWIENIE

Dnia 27 września 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie z zażalenia H.G. i K.G.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 27 września 2021 r.
wniosku Sądu Okręgowego w W.
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł
przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w L..

UZASADNIENIE

H.G. złożyła siedem zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstw przez licznych funkcjonariuszy publicznych, w tym prokuratorów, sędziów i urzędników, m.in. sędziów Sądu Rejonowego w P., Sądu Rejonowego w R., Sądu Rejonowego w P., Sądu Rejonowego w W. oraz Sądu Okręgowego w W., prokuratorów Prokuratury Rejonowej w W., Prokuratury Rejonowej w R. oraz prokuratorów Departamentu Postępowania Sądowego w Prokuraturze Krajowej, urzędników z Urzędu Geodezji w R. oraz Urzędu Gminy w G., a także notariusza i funkcjonariuszy Policji, co – zdaniem zawiadamiającej – miało mieć związek z prowadzonymi postępowaniami przygotowawczymi, sądowymi, administracyjnymi oraz skargowymi, zarówno w pierwszej, jak i w kolejnych instancjach z udziałem H.G., J.G. oraz K.G..

Prokurator Prokuratury Rejonowej w W. w dniu 27 listopada 2020 r. wydał postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania karnego wobec braku znamion czynu zabronionego.

Na to postanowienie zażalenie złożyła H.G. i K.G..

Sąd Okręgowy w W. postanowieniem z dnia 12 sierpnia 2021 r. zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie tej sprawy innemu sądowi równorzędnemu, motywując to faktem, iż sprawa będąca przedmiotem postępowania dotyczy m.in. zachowań sędziów Sądu Okręgowego w W..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Nie budzi wątpliwości, że stosowanie przepisu art. 37 k.p.k. ma wyjątkowy charakter z uwagi na możliwość odstąpienia od właściwości miejscowej sądu. Przekazanie sprawy powinno nastąpić jedynie w sytuacji, gdy występują realne okoliczności, które mogą zagrażać, w wypadku rozpoznania sprawy przez sąd właściwy, dobru wymiaru sprawiedliwości. Za takie okoliczności można uznać tego rodzaju sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie, nawet mylne, o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny (por.: postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 lipca 1995 r., III KO 34/95, OSNKW 1995, nr 9 -10, poz. 68 i z dnia 13 listopada 2008 r., IV KO 130/08, R-OSNKW 2008, poz. 2280).

Wystąpienie takich okoliczności sygnalizuje w przedmiotowej sprawie Sąd Okręgowy w W., sprawa bowiem dotyczy zachowań sędziów tego Sądu, w postaci uczestniczenia w zorganizowanej grupie przestępczej prowadzącej proceder przestępczy poprzez niewłaściwe prowadzenie postępowań sądowych oraz niepodejmowanie działań prawnych wnioskowanych przez H. i K.G..

Taka sytuacja bezsprzecznie w odbiorze społecznym mogłaby wywołać przekonanie o możliwości braku obiektywizmu orzekających w tej sprawie sędziów Sądu Okręgowego w W..

W związku z tym, Sąd Najwyższy w pełni podzielając argumentację sądu występującego zawartą w uzasadnieniu postanowienia, przekazał sprawę dotyczącą H.G. i K.G. Sądowi Okręgowemu w L., jako równorzędnemu Sądowi Okręgowemu w W..

